

Godaften. I aften ser vi tilbage på et år præget af Corona, men også sport, politik, kunst og meget mere. Samlingspunkter, samtaler og fællesskaber. Et år på godt og ondt. Et år med op og nedture. Et år hvor vi alle er blevet sat på prøve. Vi blev bombarderet med et hav af restriktioner. Vi blev åbnet op. Vi festede igennem og blev lukket ned igen. En emotionel rutsjebanetur af afmagt og optimisme. Krydret med et nervepirrende EM, OL, vaccinationer, som ledte til flere vaccinationer, et par kommissioner, en rigsretsdom og et par slettede SMS'er. Og det var bare toppen af isbjerget. Nu kan vi begynde at ånde lettet op, med en god portion refleksion og erfaring i rygsækken ovenpå et par år hvor vi i den grad blev opmærksomme på alt det vi tager for givet.

Danmark er et dejligt land. Vi er gode mennesker og vi tager os af hinanden. Danmark er et skønt land at vokse op i. Vi er et mulighedernes samfund. Vi er et samfund, hvor alle har mulighed for at blive til noget. Tænk hvor privilegerede vi er. Tænk at man som ungt engageret menneske, er så heldig at leve i et land hvor intet er umuligt.

Som ung handler meget om at skabe en identitet. Jeg selv fandt min ved at udfordre status quo. Ved at prøve nogle holdninger af. Ved at deltage i debatten. Ved at råbe højt og råbe politikerne op. Og til sidst gik jeg selv ind i politik. Jeg fortsatte med at råbe højt. Jeg deltog i debatter og fik den grad prøvet nogle holdninger af. Jeg ændrede på status quo. Jeg mærkede følelsen af at blive taget seriøst og at blive lyttet på og jeg tror, og det er kun en gisning, at alle unge kunne have gavn af at gøre det samme som jeg gjorde.

Men selvom det danske samfund er fantastisk, ja så er alt ikke rosenrødt.

Mere end 3 ud af 5 danske unge mener at tonen i medierne og især på de sociale medier er blevet for hård. Debatten bliver hadsk. Debatten bliver personlig og pludselig bliver debatten til et sted hvor man helst ikke bør gå hen, fordi man skal passe på sig selv, på trods af at man måske har nogle holdninger som man står ved.

Hvad er det lige der sker? – Forestil dig at du er ung, du er engageret og du drømmer om at ændre verden. Du læser og ser diverse debatter på sociale medier, og du bliver mere og mere energisk fordi du har en holdning som du gerne vil udtrykke og ændre vores samfund. Det er en fed følelse. Jeg ved det, jeg oplever den selv. Problemet opstår når du åbner op for kommentarfeltet og du bliver mødt med kommentarer som går efter manden og ikke efter bolden.

"idiot", "curlingbarn" "møgunge" Det er alle ord, som optræder ofte i kommentarfeltet når jeg og andre engagerede unge demokratiske medborgere blot ønsker at give vores mening til kende.

Ja, ytringsfriheden er vigtigt. Ja alle skal have lov at være her. Men hvis en hel generation ikke tør give deres mening til kende, af frygt for at blive svinet til, så har vi et underliggende dybt problem. Det er let at skrive hvad som helst når man sidder, bag en skærm. Det er meget meget sværere at sidde i den anden ende.

Danmark er et dejligt land. Vi er gode mennesker og vi tager os af hinanden.

Tænk hvis vi sammen kunne leve på til det ansvar. Også i debatten på de sociale medier. Så kunne det være at vi kunne få et sprudlende demokratisk medborgerskab blandt de unge.

Tænk hvis et ungt menneske, med blod på tanden og en trang til at sige sin mening, IKKE skal være bange for at blive mødt med hadske og intolerante kommentarer.

Tænk hvis vi kunne benytte det nye år og afslutningen på Corona, som starten på et Danmark i mangfoldighedens, i medborgerskabets og i demokratiets tegn.

Det er mit håb. Debatten bør ikke, skal ikke, og må aldrig kun være for de stærke. Debatten bør være for alle!